

Det vil sige, at en 40-årig altså har 1 pct. mindre grund til at være aktiv ved siden af sit arbejde eller noget som helst andet. Eller hvordan i himlens navn skal man ellers bortforklare, at man synes, at en 40-årig skal have mindre end en 39-årig? Jeg begriber det altså ikke.

Når dét så er sagt, så er Enhedslisten selvfølgelig tilhænger af de andre elementer i forslaget, bl.a. forhøjelse af godtgørelsen som sådan og ikke mindst indførelse af pligt for Arbejdsskadestyrelsen til at genvurdere en sag, når der bliver klaget over sagsbehandlingen, inden den bliver sendt videre til Den Sociale Ankestyrelse.

Det sidste virker i mange konkrete tilfælde helt oplagt, men har kun i ganske særlige tilfælde været praksis. Men jeg vil godt tilføje, at hvad angår Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandling, så er der altså stadig meget at klage over. Sagsbehandlingstiden er kort og godt alt for lang, og det er en hån mod de mennesker, som burde kunne have tiltro til at blive behandlet anstændigt, når de står i den ulykkelige situation, at de er kommet til skade på grund af arbejdet.

En gennemsnitlig sagsbehandlingstid på 8 måneder er alt for lang, og så er der endda nogle, der er udsat for sagsbehandlingstider på op til 2 år bare for at få deres sag igennem Arbejdsskadestyrelsen.

Oven i købet er der eksempler på, at Arbejdsskadestyrelsen opfatter det administrative loft på 2 år som en retting, som de kan henvise til, når folk rykker for deres behandling. Det er udtryk for, at der er for få ansatte i styrelsen, men det er også udtryk for et bureaukrati, der er helt uacceptabelt.

En typisk sag vandrer fra det ene skrivebord til det andet, fra sagsbehandler til skivedame til sagsbehandler til jurist til skivedame til sagsbehandler og måske endda mere end det. Jeg synes, man skal prøve at kigge på, hvordan arbejdsgangen er i det, og så få gjort noget ved det, for det er jo mennesker, det handler om, som venter og venter og venter. Og imens de venter og venter og venter, går de nogle gange en økonomisk ruin i møde.

Hvis 120-dages-reglen i øjeblikket reelt er blevet til en 40-60-dages-regel, sådan som det fremgår af den beskrivelse, man giver ude i kommunerne f.eks., så må det administrative loft også lægges til 40-60 dage, ellers sker der jo det, at regeringen igen er i gang med at grave det sorte hul større og større, som vi i finansloven lige havde fået stoppet en lille bitte smule til. Det er altså ikke acceptabelt.

Vi kan ikke sige, om vi vil stemme for lovforslaget for dets positive sider, eller om 40-årsgrænsen er så graverende, at vi vil stemme imod. Det vil afgøres ved udvalgsbehandlingen.

Tove Videbæk (KRF):

Lovforslag nr. L 150 vil forhøje godtgørelsen for varigt mén mod følger af arbejdsskade fra 418.000 kr. til 573.000 kr. Lovforslaget er en følge af justitsministerens fremsatte lovforslag om bl.a. erstatningsansvar over for ofre for forbrydelser.

Forslaget går på at forhøje godtgørelsen for varigt mén efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade til samme niveau som efter erstatningsansvarsloven, og en række klageadgange forbedres ligeså.

Men Kristeligt Folkeparti er ligesom tidligere ordførere i dag optaget af punktet med den aldersbetingede nedsættelse af erstatningen, så dette punkt vil vi se lidt nærmere på under udvalgsarbejdet, og det er vi meget optaget af.

I forbindelse med stillingtagen ville vi dog også gerne have haft mulighed for at se hørings svarene, så vi kunne se, hvordan de forskellige berørte parter i sagen ser på forslaget. Men Kristeligt Folkeparti ser frem til en positiv behandling i udvalget.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Da tiden ligesom ikke er inde til det, og da jeg også forstår, at vi senere i folketingssamlingen får lejlighed til en lidt mere generel debat om arbejdsskader og arbejdsskadebegrebet, vil jeg ikke kommentere det her i dag.

Jeg vil sådan set blot nøjes med at konstatere, at den debat, der har været om selve lovforslaget, jo sådan set har været meget positiv.

Der har været et par enkelte principielle tilkendegivelser. Dem synes jeg vi skal debattere videre under udvalgsarbejdet, og det gælder i øvrigt også de andre ting, som har været rejst. Det klarer vi under udvalgsarbejdet, som jeg så vil medvirke til kommer til at foregå så hurtigt og effektivt som overhovedet muligt.

Jeg siger tak for de positive tilkendegivelser.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Når ministeren siger, at der har været få bemærkninger og meget få principielle, og at vi derfor kan tage det op i udvalget, så vil jeg spørge ministeren, om den holdning er afstedkommet af, at ministeren ønsker at tænke lidt nær-